

[Marianne Bentsen-Pedersen]

kritik af folkeskolen og pædagogernes ønsker om ændringer falder pænt sammen med tankerne i det debatoplæg, der er kommet fra grundskolerådet.

Fra alle sider undtagen fra de mest borgerlige politikeres tales der om, at der skal nedbrydes fag- og timegrænser, at der skal laves emneorienteret undervisning, at der skal være mindre teori i skolen, og at man skal undgå sortering gennem karakterer og eksamener. Vi ved godt, det er svært at lave bratte ændringer, fordi lærerne er uddannede til at undervise på den måde, som de gør nu, og fordi de er vant til at arbejde alene, hvor de måske efter de nye metoder i højere grad bliver nødt til at arbejde i team. Det er blevet en vane at hakke undervisningen op i 45 minutter, så det kan være vanskeligt både i planlægningsfasen og i udførelsen af arbejdet at skulle arbejde i længere forløb. Mange lærere ville betakke sig, hvis de hver uge skulle have featureuge eller emneuge, men mange børn synes, det er den bedste uge, de har om året.

Men mange lærere ønsker ændringerne, og mange lærere er parate til at undervise efter andre principper. Måske skulle vi i højere grad støtte de muligheder, der allerede er, ved at lave bredere rammer, ved at lave større selvbestemmelse for den enkelte skole, som hr. Øllgaard har været inde på det. Hvis vi ikke på én gang kan forlange, at alle lærere skal kunne arbejde efter nye principper, kunne vi i hvert fald udvide mulighederne. Hvis målet var det samme, gjorde det så noget, at én skole arbejdede uden frikvarterer, en anden skole arbejdede uden fag og en tredje skole lavede opdeling i hold ikke efter alder, men efter helt andre kriterier? Måske synes vi ikke kun, at det ikke gør noget, måske synes vi endda, det kunne være ønskeligt, hvis nogle prøvede at udføre det i praksis, som næsten alle er enige om skal gøres. Måske skulle vi gøre det lettere, måske skulle vi ligefrem afsætte øgede ressourcer til at styrke den udvikling, vi ønsker.

Er det ikke netop nu, vi har råd til at sætte en udvikling i gang? Er det ikke netop nu, hvor der ikke er brug for så mange i produktionen, at vi har råd til at afsætte tid til at forsøge at gå nye veje? Er det ikke nu, vi skal bruge tid og kræfter på at være kreative?

Men selvfølgelig er folkeskolen ikke kun et spørgsmål om struktur, den er i høj grad også et spørgsmål om indhold. Det er vigtigt, at indholdet tilgodeser individets behov for at kunne begå sig i vores meget udviklede samfund. Men det er også vigtigt for samfundet, for demokratiet, at borgerne kan deltage i beslutningsprocessen, som også bliver mere og mere snørklet.

Så kunne man selvfølgelig sige: men hvorfor nu det, for Weidekamp og mange andre ønsker jo ikke, at de skal deltage alligevel? Men vi andre, der ønsker det, må vel også ønske at skabe betingelser for det mest kvalificerede grundlag for deltagelsen. Vi kunne måske her – lige her – bidrage til at gøre indholdet mere kvalitetsbetonet og vedkommende. Vi kunne sige til lærerne, at de ikke nødvendigvis behøver at undervise ud fra de grå massers mening. Vi kunne fortælle dem, at det er tilladt at have en holdning og det er tilladt at give udtryk for den, medens man naturligvis også skal gøre opmærksom på, at der er andre meninger. Undervisning behøver ikke at være ufarlig, bleg og kedelig. Vi kunne sige til lærerne: hav mod til at være en personlighed, hav mod til at udtrykke meninger, gør eleverne til mennesker ved selv at være det! Vi kunne bøde lidt på, at mange års god undervisning er gået tabt, fordi lærerne har fået at vide, at de ikke måtte skabe debat og bevægelse.

Men det er selvfølgelig ikke nok. Skal vi have en folkeskole uden konkurrence, uden sortering, kræver det, som vi har sagt det i så mange debatter før, at der sker en kulturrevolution i samfundet som helhed. Skolen er stadig væk en afspejling af det omliggende samfund, og det er grunden til, fru Mimi Stilling Jakobsen, at skolen ikke har ændret sig meget, ikke er blevet meget bedre, de sidste 20 år; det er netop denne afspejling af det omgivende samfund.

Til sidst vil jeg sige, at SF ikke kan stemme for dagsordenen, og jeg må hellere motivere det godt, for ellers får jeg stukket noget forkert i skoene. Når vi ikke kan stemme for den, er det ikke, fordi vi ikke ønsker, at der skal være god arbejdsro og godt arbejdsmiljø i skolen; det er ikke derfor, vi stemmer imod, at der skal være en bekendtgørelse om god ro og orden i skolen. Vi synes sandelig også, at der skal være et godt arbejdsmiljø, men det er måske ikke lige på denne måde,